

Első jogalapjukban azt állítják, hogy nem sértették meg az EUMSZ 101. cikket. Ezzel kapcsolatosan arra hivatkoznak, hogy a Bizottság tévesen tudja be felelősségüket a kartellban való részvétel tekintetében, amelyre kizárólag egy olaszországi kereskedelmi ügynökön keresztül került sor, mivel ez az ügynök egyáltalán nem a felpereseket képviselte a „Club Italia” találkozón, hogy az ügynök nem kizárólagos képviselőként megnyilvánuló magatartás gazdasági egység híján nem tudható be a felpereseknek, hogy az egyik felperes nem kizárólagos kereskedelmi ügynöke cselekedeteinek felpereseknek való automatikus betudhatósága ellentétes a Törvényszék ítélkezési gyakorlatával, és hogy a felpereseknek semmiféle tudomása nem volt a kereskedelmi ügynök által tanúsított magatartásról. Másodlagosan előadják, hogy a Bizottság a jogsértés időtartamát a felperesek tekintetében tévesen határozta meg.

Második jogalapjukban a felperesek vitatják, hogy egységes, összetett és folyamatos jogsértésben vettek volna részt. Ezzel kapcsolatosan különösen arra hivatkoznak, hogy a „Club Italia” keretében elkövetett jogsértést meg kell különböztetni a megtámadott határozatban felsorolt egyéb jogsértésektől. Továbbá arra hivatkoznak, hogy nem vettek részt egységes, összetett és folyamatos jogsértésben, mivel nem volt tudomásuk az általános tervről, nem láthatták ésszerűen előre ezt a tervet és nem álltak készen arra, hogy az ebből eredő kockázatot vállalják.

Végül harmadik jogalapjukban azt kifogásolják, hogy a Bizottság tévesen számította ki a bírság összegét. Ezzel kapcsolatosan arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette az arányosság elvét azzal, hogy aránytalan összegű bírságot szabott ki velük szemben, miközben új (és előre nem látható) jogi kérdések merültek fel, és ugyanazt a bírságot szabta ki velük szemben pusztán azért, mert a más vállalkozások által elkövetett jogsértésekről tudomásuk volt. Ezen túlmenően a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét, a bírságkiszabási iránymutatást⁽¹⁾, valamint a felperesek védelemhez való, illetve a tisztességes eljáráshoz való jogát.

⁽¹⁾ Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló bizottsági iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o.)

2010. szeptember 14-én benyújtott kereset — Ori Martin kontra Bizottság

(T-419/10. sz. ügy)

(2010/C 301/96)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Ori Martin (Luxembourg, Luxembourg) (képviselő: P. Ziotti ügyvéd)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 101. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38.344 feszített acél ügy) 2010. június 30-án hozott C(2010) 4387 végleges bizottsági határozatot annyiban, amennyiben az megállapítja a felperes szankcionált magatartásért fennálló felelősségét.
- A Törvényszék semmisítse meg vagy módosítsa a hivatkozott határozat 2. cikkében kiszabott bírságot.
- A Törvényszék kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügy a T-385/10. sz., ArcelorMittal Wire France és társai kontra Bizottság ügyben is megtámadott határozat ellen irányul.

A felperes kijelenti, hogy a 2010. június 23-án hozott C(2010) 4160 végleges bizottsági határozat jogellenes annyiban, amennyiben a felperes felelősségét kizárólag egy olyan társaságban fennálló (majdnem) 100 %-os részesedése alapján állapítja meg, amelynek az EMUSZ 101. cikk alapján megállapította a feltételezett és szankcionált jogellenes magatartását.

A felperes különösen az alábbiakra hivatkozik:

- A Bizottság megsértette az 1/2003/EK rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontját azzal, hogy a jelen ügyben a Bizottság bírságkiszabásra vonatkozó jogosultsága elévült.
- A Bizottság megsértette az EUMSZ 101. cikket, a felelősség és a büntetés egyéniesítésének elvét, a gondos ügyintézés elvét, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét azzal, hogy a Bizottság a felperes tulajdonosi helyzetéhez kapcsolódó felelősségének kizárólagos vélelmére támaszkodik az általa irányított vállalkozás által esetlegesen tanúsított jogellenes magatartás miatt, amely nem nyer megerősítést, és ellentétes az EUMSZ 101. cikknek a vállalkozás-csoportok területén történő alkalmazására vonatkozó uniós ítélkezési gyakorlattal.
- A Bizottság megsértette a tőkeegyesítő társaságok korlátozott felelősségének tagállamok jogrendszerében közös társasági jogban és az uniós jogban fellelhető elvét.

Az Ori Martin továbbá a kiszabott bírság megsemmisítését, illetve összegének jelentős csökkentését kéri.